

2

Festivalové

NOVINY

V.
divadelníBAF!

Nejde to zobecnit

Jako první jsme vyzpovídali Kátu Baranowskou, která k nám přijela lektorovat už potřetí. Působí jako scénografka a kostýmní výtvarnice, například v Mostě, Příbrami nebo Pardubicích.

Jak se ti jako profesionálce hodnotí amatérská divadla?

Je to pro mě zajímavá práce a zkušenost v tom, že představení musím analyzovat a udělat rozbor. Mnohdy si uvědomím nebo sama pojmenuju principy, které bych si jinak nepojmenovala. Přitom nehraje roli, jestli je to představení amatérské nebo profesionální, mnohdy vidím na amatérských přehlídkách představení, které má i profesionální úroveň. Zajímavé může být i představení, které je nepoučené nebo vykazuje nedostatky, ale má invenci nebo energii.

Má amatérské divadlo nějaký kámen úrazu, který lze vypořizovat u většiny souborů?

Myslím, že to nejde zobecnit. Dost častou chybou je jakási nepoučenost. V České republice máme systém zaštiťovaný ARTAMOU, který nabízí velkou příležitost ke vzdělávání prostřednictvím seminářů a dílen, nebo přehlídek, kde jsou vždycky rozborové semináře. Když tam člověk chodí a poslouchá, přebírá si to a vybere si z toho to důležité, zkrátka zkouší to zahrnout do své tvorby, tak má velkou příležitost se posunout. Sem tam se najde soubor, který jako by neviděl neslyšel, odmítal něco takového vstřebat, a pak stojí na místě a je mu to na škodu. Divadelní práce vyžaduje určitou míru pokory, když se něco nepovede, chce se neurážet, nebrat si to osobně, ale prostě nad tím chce přemýšlet trochu jinak. Sem tam amatérské soubory berou zpětnou vazbu jako přikori, omlouvají se, že to dělají ve svém volném čase a že mají jiná kritéria. Ale to je nesmysl, mě jako diváka nezajímá, jak dlouho to ten člověk dělá, ale jestli je divadlo dobré nebo není. Neplatí to pro všechny soubory, je spousta souborů, u kterých je vidět pokrok a postup, což je vždycky zajímavé pozorovat.

Mrzí tě, když naraziš na podobný odpor u souboru?

Mrzí, ale nejsem tím dotčená, když se na mě soubor zlobí. Občas je to věc komunikace, člověk nenajde ta vhodná slova, nechtěně se dotkne nebo někoho urazí. Ale za celou dobu v lektorských souborech jsem nepotkala nikoho, kdo by chtěl divadlům ubližovat, ať je třeba jakkoli příkrý.

Myslíš si, že je něco, co amatérským divadelníkům ani říkat nemůžeš?

Občas, hodně málokdy, jsem narazila na partu lidí, kde se kloubila extrémní netalentovanost s extrémním nedostatkem soudnosti vkusu, že by jim bylo vhodné poradit, ať si najdou nějakého jiného koníčka. Ale to jim samozřejmě říct nelze, na to nemáme právo.

Co se ti na BAFu líbí nejvíc a co naopak nejméně?

Mně se na BAFu líbí všechno ? Já jinak jezdím na postupové přehlídky, jejichž vrcholem je Hronov. Tam se dělá pořadová listina, a přestože se snažíme, aby tomu tak nebylo, soubory mají tendenci to vnímat jako stupínky vítězů. Panuje tam jakási rivalita a taky zhrzení souborů, které nemají úspěch, je větší. BAF je pro mě příjemný v tom, že tu tohle vše odpadá. Navíc se mi líbí sekce nanečisto, do které jezdí soubory s tím, že svou inscenaci nepovažují za hotovou a chtějí si nechat poradit. Když je soubor nastaven takto, radí se mu lépe, než ve fázi, kdy už ani režisér nevidí, co je špatně a co dobře. Kromě toho je tu vždycky prima atmosféra a hrozně se sem těším. Nevytkla bych nic.

— Petra Coufalová

divadelníBAF!

Den první

Den 19. listopadu se ve dvě hodiny odpoledne, po dlouhých a pečlivých přípravách, otevřely dveře Kulturního centra v Lišni široké veřejnosti. Pátý ročník Divadelního BAFu! začal. 🎭 Na tento jubilejní ročník byly divadelním festivalu poprvé poskytnuty krásné a velké prostory v Lišni. Také to však znamenalo komplikovanější přípravy a výskyt spousty možných neznámých, kdy pořadatelé létali sem a tam jako splašení, snažili se, aby vše vyšlo perfektně. Začínalo se sice s menším zpožděním a o něco méně početným publikem, než na jaké byli z minulých ročníků zvyklí, i tak se však první zahajovací den nadmíru vydařil. 🎭 Otevíralo divadlo Hysterie z Brna se svým neotřelým a originálním představením DRACOOLA, kdy v zastoupení pouze dvou mladých herců, domečků pro panenky vyrobených z krabic, a láhvemi od kečupu představujícími jednotlivé postavy, bavili téměř dvě hodiny všechny zúčastněné. Soubor, který minulý ročník uzavíral, se tak postaral o příjemné a veselé zahájení ročníku letošního. 🎭 Po menší pauze se ve velkém sále začalo rozehrávat další představení, tentokrát pohádkovějšího rázu, s názvem SEN a pod taktovkou divadla Na stromě, a ihned po něm následovala první Debata, kdy se v kruhu sešli divadelní soubory, organizátoři a diváci, aby si poslechli výtky, chvály a připomínky tří lektorů, kterými letos byli Kateřina Baranowska, Eva Spoustová a Petr Váša. Celá atmosféra se už nesla v uvolněnějším, přátelském duchu, přičemž se začali po menších skupinkách trousit diváci toho dne posledního, avšak neočekávanějšího představení, Pěny dní, odehraného divadelním souborem ASpol z Brna, po němž následovala již tradiční debata. 🎭 Po jedenácté večerní a podařeném první dni však celé Kulturní centrum v Lišni ztichlo, aby se připravilo na další den plný smíchu, zábavy, a hlavně dalších divadelních představení.

— Dominika Jurášová

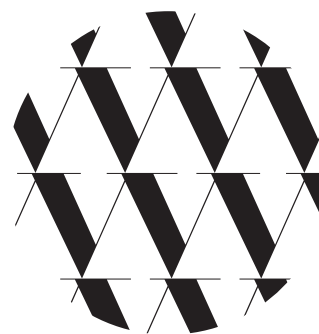
Tiráž

šéfredaktor: Matěj Málek

grafika a sazba: Matěj Málek

redaktoři: Alexandr Průša, Matěj Málek, Šárka Gardo, Dominika Jurášová, Petra Coufalová, Tereza Rybová, Karolína Pavlová

fotograf: Alexandr Průša

Podpořili nás

HOST

varhopp

Scala
univerzitní
kino

BRNĚNSKÝ
deník rovnost

GO OUT

COPY GENERAL

DraCOOLa: Vydařená kečupová komedie

////////// Divadlo Hysterie

Na začátek reflexe by se slušelo stručně převyprávět děj shlédnuté inscenace, ale to je zde zbytečné, zde o děj či příběh vůbec nejde. Hra je ponejvíce exhibiči, gejířem nápadů, vtipů a kečupu, hraním si. Oba herci jsou mistři výpadků a zcizovacích prvků. Skvělé je pojetí hry, kdy se některé scény odehrávají v „pokojíčkích“ z krabic a loutkami jsou kečupové lahve, ze kterých v této upířské komedii stříká „krev“ proudem. Oba protagonisté jsou též skvělými herci, což, bez urážky, v amatérském divadle není vůbec samozřejmostí. Když budu osobnější, nemám obecně rád hry typu „herecký koncert“, kde jsem hodinu a půl nucen dívat se na dva herce, zde mi to ani nepřišlo a dobře jsem se bavil po celou dobu, stejně jako, bohužel poměrně skromné, publikum. 🎧 Pokud bych měl být k něčemu kritičtější, pár míst by se našlo, některé dokonce o pozornost přímo křičí. To, že se některé vtipky povedou, některé ne, k takovému divadlu patří, zde byl navíc poměr výrazně ve prospěch povedených. Spíše mi ale přišlo, jestli těch nápadů na nás herci nevalí až příliš. Divák je potvora, brzy si na to zvykne, a potom i pestrá a povedená zábava začne být trochu monotónní, v horším případě přestane bavit zcela (což se mi stalo na předchozím představení této hry mimo festival). Zde by neškodilo onu monotónnost více nabourávat, ať už gradací, změnou tempa hry, nebo jejím zkrácením a probráním některých nápadů. 🎧 V podobném duchu se nesí i rozborový seminář. Kluci jsou velmi talentovaní, ostatně nejsou již ani ryzími amatéry, oba studují hereckou konzervatoř, lze tak na ně mít vyšší nároky. Zde by některé situace mohly být přesnější, jako nejsilnější místa působily různé výpadky, proč jich tedy nepřidat, zejména, když vůči příběhu je celkem jedno, co se na podiu děje. Jak hezky řekla Eva Spoustová: „Úplně normální představení pro lidi to není“. A to je taková pěkná tečka za tou mou reflexí.

— Alexandr Průša

Sen: Třeba se nám to celé jen zdálo

////////// Divadlo Na stromě

Druhé páteční představení nás zavedlo do rodného domu básníka Putny, kde se odehrál „snový“ milostný, či spíše zasnubní trojúhelník mezi Růženou, Hynkem a Blažejem. Růžena udělala pomyslení Blažejovi, ráda ho však nemá, raději by Hynka, který se co nevidět vrátí z vězení, z něhož jí psal krásné dopisy plné lásky, ale vlastně možná ani jeho nemá ráda. Když se Hynek z vězení skutečně vrátí, s Růženou se úplně nepohodne a ta se tedy zadá Blažejovi. Ráda by to ale vzala zpět, proto se s ostatními, po dobrém či zlém, domluví, že Hynka přesvědčí, že se mu to celé zdálo. Ten tomu po nějakém přesvědčování uvěří, ale nikomu to mnoho dobrého nepřinese, abych tak napsal a neprozradil z děje vše. 🎧 Inscenace se celou dobu statečně prala s textem, který je opravdu těžké zahrát zajímavě, zejména v podmínkách amatérského divadla, ale nejen jeho. Ostatně není náhoda, že se text, byť krásný a poetický, téměř nehraje. Právě v jeho poetičnosti, v jeho křehkém a brilantním jazyku, v jeho určité absurdnosti, je oříšek, který je třeba rozlousknout nalezením vhodného pojetí, klíče. A v tom, dovolím si tvrdit, představení své nedostatky a nedokonalosti mělo. Je však také třeba zmínit, že organizátoři mohli souboru zajistit lepší podmínky, zejména při vzdáleném hlucení čekajícího souboru ke konci hry, to nás mrzí. 🎧 Seminář se poté ponejvíce točil právě kolem textu a jeho obtížnosti, případně důvodech, které k jeho výběru vedli, případně, co jím soubor chce sdělit a co jím sděluje.

— Alexandr Průša

Pěna dní: Dystopie na jevišti

////////// DS ASpol

Saturnin, surrealismus, dandyovská estetika v postmoderní verzi osvícenské Francie časově zařazené do druhé poloviny 20. století. Anonymní mašinérie průmyslové éry, byrokratická továrna na nesmysly a fanatičtí obdivovatelé a sběratelé hlasatelů banálních pravd, jejichž texty lze nalézt i v dezertu, který před chvílí připravil váš kuchař. Vedlejší postava filozofa Jeana-Sol „jde mi o autorský honorář“ Partra totiž je právě takovým hlasatelem. Přimíchejme ještě drobný odkaz Doriana Graye — realitu nereflextuje ošklivost portrétu ale postupné zmenšování bytu — a autor těchto řádků je nadšen a zahlcen mnohovrstevnatostí díla natolik, že ani nestačí hodnotit dění na jevišti (a ano, je navnazen na knihu — kterou z hlediska typografického již stihl v českém vydání odsoudit — i film). Leknín roste v hlavě, nikoliv na plicích, zakrývá vědomí a uvědomění nedostatků přichází až ex post. 🎧 Představení je zpočátku poněkud rozpačité — „Ta první půlhodina měla pocitově šest hodin,“ abychom citovali rozborový seminář — tomu nahrává bezstarostnost vyprávění v slimáčím tempu. Absurdita světa předlohy se ztrácí, děj stagnuje, je plný banálních vyznání, která hercům jde jen těžko věřit. Vyznívají jako věčná konstatování. A právě tady najdeme hlavní problém hry, repliky často působí prázdně, pouze jako naučený a odříkaný text. Odměřená a bezradná gestikulace pocit pouze posiluje. V druhé části, po svatbě hlavních protagonistů, kdy atmosféra podstatně zvážní a text je společensky kritičtější, se tempo usadí a představení působí příjemněji. Až tady autor těchto řádků na hru přistoupil a byl schopen si představení do jisté míry užít, ale i tak se dočkal nejednoho nepříjemného vytržení nedotažeností. 🎧 Scéna vystavěná náznakově jen pomocí minimálních prostředků potěšila. Šatní věšáky slouží v jednu chvíli jako stěny bytu, v druhé chvíli jako... šatní věšáky a v další jako automobil. Ovšem ani tady se soubor nevyhnul nedostatkům. Komentáře zmiňující zmenšování bytu měly být méně časté, divák právem získával pocit, že herci podceňují jeho schopnost udržet pozornost a rozpoznávat symboly. Kulisy by taktéž zasloužily větší respekt a občasně protékání herců pevnými zdmi rušilo. Stejně tak rušily zapomenuté rekvizity a kulisy, které nesly význam na začátku, ale pak už se na scéně vznášel jen jejich duch vzbuzující otázky, jejichž rozřešení se divák nedočkal. 🎧 I přes to všechno se autor těchto řádků dobře bavil, byť z velké části působila spíše magie předlohy než samotné zpracování. I podle lektorů jsme před sebou měli „rozpracovanou hru daleko před generálkou“. Soubor ale působil v diskuzi otevřeně a pokud si četné připomínky vzal k srdci, můžeme se na dotaženou hru těšit.

— Matěj Málek

20. listopadu, pátek

17:00–17:20 // malý sál
**Divadlo Bez Pravidel (Brno):
Moje lavička!**

17:30–17:40 // malý sál
**Kabaret Sauvignon (Brno):
Výběr z hrozných**

18:00–19:00
debata (Bez Pravidel, Kabaret)

20:00–21:00 // malý sál
SemTamFór (Slavičín): BA-BELŮV BÁBEL

21:20–21:50
debata (Slavičín)

17:20–18:00 // malý sál
**Teatr Cokolwiek (Kędzierzyn-Koźle,
Polsko): Kto otworzy drzwi?**

18:30–20:00
**debata (U Trhlé, Bez Pravidel,
Cokolwiek)**

20:15–21:00 KUK! // velký sál
**(Praha): Jídlna, aneb Vařím, vařím,
vaříme**

22. listopadu, neděle

11:00–11:50 // malý sál
**Spolek DivOch (Sobotovice):
Rudý nos aneb Noví lidé**

12:10–13:10
debata (KUK, DivOch)

13:10–14:10 // velký sál
**Zpátečníci + kapela Magnetikum
(Praha):
Záři(o)vá romance**

14:30–15:00 // malý sál
P.U.D. (Brno): Pracák

15:20–15:50 // velký sál
Wong-hou (Brno): My děti

16:00–17:30
**debata (Zpátečníci, P.U.D.,
Wong-hou)**

21. listopadu, sobota

11:00–11:45 // velký sál
**DIVADLO (bez záruky) PRAHA:
O básníkovi**

12:00–12:25 // malý sál
PF! (Praha): Tik řak

12:45–13:45
debata (Bez záruky, PF)

13:45–14:45
oběd

15:00–16:15 // malý sál
**U Trhlé divadlo (České Budějovice):
Amant**

16:30–16:55 // velký sál
**Divadlo Bez Pravidel (Brno):
Dálce v dlani**